

защо, азъ и моитѣ солдати можемъ да се гордѣемъ съ този епизодъ.... А сега, дай Боже, по скоро да достигнемъ до Цариградъ!

XXXI.

Одринъ, по турски Едирне, до сега ни се прѣдставлява нѣкакво си далечно поетическо сънуване; това е градъ на изящнитѣ джамии, като че вѣнчанъ съ короната на джамията Селимъ, съ нейнитѣ четире дѣлни минарета. Това е мусулманската Москва, втората столица на султанитѣ, пълна съ въспоминания за отоманскитѣ народъ за прѣжнитѣ блясъкъ и слава.... Ний излизахме отъ тамъ съ разбирано вълнение. Скобелевъ се останови тамъ до празникитѣ домъ на Ахмедъ Юнузъ бей, оставенъ отъ неговитѣ живѣлци. Домовладиката, извѣстний прѣдводителъ на баши-бозуцитѣ, единъ отъ ревегатитѣ, бивший християнинъ, сега озлобенъ, ненавистенъ на християнитѣ турчинъ, джеллатинъ на мирното население, разумѣва се, нѣмаше право да расчитва на любезността на руситѣ. За това домътъ му бѣше идеалъ на вѣсточно жилище. Невиденната до сега роскошность, този мусулманскій палатко показваше, съ своитѣ прѣтълненни тропически растения зимни градини, съ мраморнитѣ зали, поетическитѣ фонтани (шадравани), пълнитѣ съ тишина и нѣга (кефъ) харемски стан, съ оглѣдалнитѣ стѣни и красивитѣ етжлби. Моделнитѣ и неписанитѣ стѣни са виждахъ въ кристалнитѣ води на вжтрѣшнитѣ шадравани, тропическитѣ цвѣтя, които са орошавахъ отъ алмазениитѣ прахъ на фонтанитѣ, распространявахъ тънкото благоухание по широкитѣ зали.... Тукъ Скобелевъ избра най простата стая, въ друга са настанн неговѣтъ шабъ. Въ Одринъ отпочивката бѣше малко. Отъ първитѣ дѣнь са правихъ обиколки въ околноститѣ, рекогносцировки къмъ Чорла и Хадемъ-кьой. Освѣнъ това, забавленията съ консулитѣ и администрацията на турскитѣ градъ, тѣй сѣщо не малко время отнимавъ отъ Михаила Димитриевича. Тукъ той за прѣвнѣтъ и съвсѣмъ неочакванно за главната квартира, показва своитѣ административни способности. Краткиитѣ периодъ на неговото управление на Одринъ бѣше замѣчателенъ въ пълнитѣ смисълъ на думата. Послѣ, като почиемъ